ΕΤΟΣ ΣΤ' — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ. 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1895 — ΑΡΙΘ 11

ΗΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὡς συνεργάται δεκτοὶ πάντες. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους, προπληρωτέαι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κιόσκια καὶ πρακτορεῖα. Τόμοι ἁπλ. δρ. 8, χρυσόδ. 10. Ἐξωτερικῷ φράγκα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ῥόμβης, ὄπισθεν τοῦ Ναοῦ ἀριθ. 9.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Ἡ διώρυξ τῆς Βαλτικῆς (μετ' εἰκόνων ὑπὸ Φ. Π. — Τραγούδια τῆς νύχτας (ποίημα) ὑπὸ Λουκίας Τσορώνη.— Γεωμετρία ἐν τῷ διαστήματι ὑπὸ Γουλ. Ἰωαννίδου.— Σ' ἐκείνην (ποίημα) ὑπὸ Δ. Σταματοπούλου.— Αἱ παράδοξοι περιπέτειαι ἑνὸς Ῥώσσου σοφοῦ (συνέχεια μετ' εἰκόνων) (μετάφρασις) ὑπὸ Φ. Πρίντεζη.—Ὀπῶραι ὑπὸ Πρωτέως.—Αἰνίγματα.—Ἀλληλογραφία.— Ἀγγελίαι.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ

Ὁ Ἰσθμὸς τῆς Βαλτικῆς, ὁ διήκων εἰς τὴν Βορ. θάλασσαν, ἀρξάμενος κατὰ τὸ 1887 ἐνεκαινιάσθη, ὡς γνωστόν, τῇ 19 Ἰουνίου παρελθόντος. Ἡ κατασκευὴ αὐτὴ διήρκεσεν 8 περίπου ἔτη, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο θεωρεῖται νῦν ὡς μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ τρέχοντος αἰῶνος.

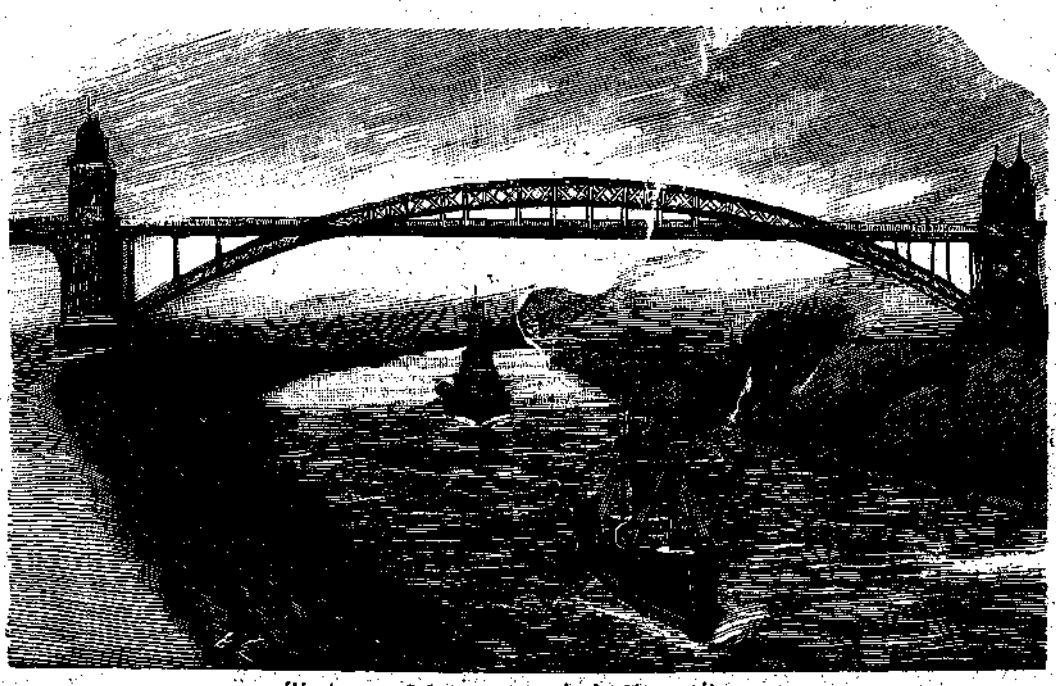

Ἡ γέφυρα τοῦ Levensau παρὰ τὴν βόρειον θάλασσαν.

Οἱ κίνδυνοι, εἰς οὓς ἐξετίθετο ἡ ναυσιπλοΐα ἐπὶ τῶν μερῶν τῆς Ἰουτλάνδης εἰς τὰ ἀπότομα ἀκρωτήρια τοῦ Σκάγιεν ὡς καὶ εἰς τὰ στενὰ τοῦ Κάτεγατ, τοῦ Σούντ, τοῦ Μπέλτ κτλ. εἶχον πρὸ πολλοῦ γεννήσει τὴν ἀνάγκην συντομωτέρας καὶ ἧττον ἐπικινδύνου ὁδοῦ πρὸς μετάβασιν ἀπὸ τῆς Βορ. θαλάσσης εἰς τὴν Βαλτικήν. Βλέμμα δὲ ἐὰν ῥίψῃ τις ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ μέρους τούτου, κατανοεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς διώρυγος ταύτης. Ἀπὸ τοῦ ιδ' αἰῶνος ἡ ἰδέα αὕτη ἤρξατο κυοφορουμένη, τῷ δὲ 1770 ὁ πρίγκιψ Φρειδερῖκος τῆς Δανιμαρκίας εἶχεν ἐκτελέσει τὸν ἰσθμὸν τοῦ Ἔϊδερ 12 μ. πλάτους ἀπὸ Ῥενδιοβούργου εἰς Κίελον ἐπὶ ἐκτάσεως 33 χιλιομέτρων. Πλὴν ἡ ὁδὸς αὕτη ἐθεωρήθη ἀνεπαρκὴς διὰ τὰ μεγάλα πλοῖα καὶ ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις διὰ νόμου ἀπὸ Ἰουνίου τοῦ 1885 ἀπεφάσισε τὴν διόρυξιν τοῦ ἰσθμοῦ ἀπὸ Ἔλβας μέχρι Κιέλου. Ἡ διώρυξ αὕτη ἔχει σχεδὸν τὰς αὐτὰς διαστάσεις τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, ἤτοι 65 μέτρων πλάτος καὶ 8 μέτρων καὶ 1)2 βάθος.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετελέσθη ἐπιτυχῶς, οὐχὶ ὅμως καὶ εὐχερῶς ἕνεκα τῶν παρεμβληθέντων τοπικῶν καὶ φυσικῶν ἐμποδίων, τέσσαρες δὲ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ διαπερῶσι τὴν διώρυγα, δύο ἐπὶ κινητῶν διπλῶν γεφυρῶν καὶ δύο ἐπὶ ἀκινήτων γεφυρῶν τῆς Γκρούνενταλ καὶ τῆς Λεβενσάου ἐπὶ ὕψους 42 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τοῦ ἰσθμοῦ.

Τοπογραφικὸς χάρτης τῆς διώρυγος.

Ἡ δαπάνη ἔφθασε μέχρι 200 ἑκατομμυρίων καταβληθέντος τοῦ 1)4 ὑπὸ τῆς Πρωσσίας καὶ τοῦ ὑπολοίπου μέρους ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Ὑπὸ ἔποψιν ἀσφαλοῦς ναυσιπλοΐας ἡ χρησιμότης του εἶνε ἀναμφισβήτητος· δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ἐκ τῶν τελευταίων στατιστικῶν ἐξηκριβώθη ἡ ἀπώλεια πλέον τῶν 20 πλοίων κατὰ μῆνα πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διώρυγος καὶ ὅτι ἡ Γερμανία μόνη ἀπώλεσε 708 ναῦτας ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν.

Ἐξετιμήθη δὲ δεόντως ἡ προσγινομένη διὰ τῆς διώρυγος ταύτης οἰκονομία τοῦ χρόνου, οἰκονομία, ἥτις ἐβεβαιώθη εἰς 24 ὥρας διὰ τὰ ἀτμόπλοια καὶ 3 ἡμέραι περίπου διὰ τὰ ἱστιοφόρα, τὰ διαπλέοντα διὰ τοῦ κύκλου. Ἡ μέση διάρκεια τῆς διόδου τοῦ ἰσθμοῦ εἶνε 3 ὧραι καὶ τὰ μᾶλλον κερδίζοντα πλοῖα εἶνε τὰ πλέοντα ἐξ Ἀμβούργου καὶ Βρέμης εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορίου ὁ ἰσθμὸς τοῦ Κιέλου δὲν θεωρεῖται ἀπολύτως γενικοῦ ἐνδιαφέροντος· τὸ δὲ μέλλον θὰ δείξῃ ἐὰν τὰ εὐεργετήματα θὰ ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς δαπάνας. Οὐχ ἧττον ἐλπίζεται μεγάλη ἐπέκτασις τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ἀμβούργου πρὸς δυσμάς. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ Γερμανία τόσον εὐκόλως ψηφίσασα τὴν δαπάνην τῶν 5 ἑκατομμυρίων δὲν ἔλαβε τόσον ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμπορικόν, ὅσον τὸ στρατηγικὸν ὄφελος, διότι κατὰ τὴν ἀπερατώσιν τῆς διώρυγος ταύτης τὸ Κίελον καὶ Wilhemshaven, οἱ δύο μεγάλοι στρατιωτικοὶ λιμένες, συνδέονται κατ' εὐθεῖαν καὶ εὐχερῶς, ὁ δὲ γερμανικὸς στόλος δύναται οὕτω νὰ μετενεχθῇ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς λιμένος εἰς τὸν ἕτερον, χωρὶς νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ Sund καὶ τοῦ Belt, ἅτινα ἀνήκουσιν ἄλλως τε εἰς τὴν Δανιμαρκίαν.

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκφράζεται ὁ γερμανικὸς τύπος ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

«Ἡ γερμανικὴ ἀκτὴ εὑρίσκετο διηρημένη εἰς δύο κεχωρισμένα μέρη ὑπὸ τῆς Δανιμαρκίας· οἱοσδήποτε δὲ ἐχθρικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν δίοδον τῶν στεγῶν τῆς Δανιμαρκίας καὶ τῆς Σουτλάνδης εἰς τὰ γερμανικὰ πλοῖα· οὕτω δὲ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἡμῶν κατ' ἀνάγκην θὰ διεμοιράζοντο εἰς δύο μέρη ἠναγκασμένα νὰ ἐνεργῶσι κεχωρισμένως. Τοὐναντίον σήμερον ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν δέον ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁλόκληρον τὸν ἡμέτερον στόλον· ἡ προσβολὴ τῶν ἀκτῶν ἡμῶν ἀποβαίνει πλέον ἀδύνατος ἐνώπιον στόλου ἰσχυροῦ, δυναμένου κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐμφανισθῇ τόσον εἰς τὴν Βόρειον ὅσον καὶ εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Τὰ δύο ἄκρα τῆς διώρυγος εἰς Κίελον καὶ Arunsbuttel εἰσὶν ἀπηγορευμένα καὶ δύνανται ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀποκλεισθῶσιν, ὥστε νὰ μὴ δύναται ὁ ἐχθρὸς νὰ παρατηρῇ οὔτε τὴν εἴσοδον οὔτε τὴν ἔξοδον τῶν πλοίων μας. Ἡ δὲ νῆσος Ἐλιγολάνδη εἶνε ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς ἀμύνης, ὅστις δύναται νὰ κωλύσῃ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας τοῦ ἐχθροῦ. Ἕνεκα τούτου δὲ ἡ Γερμανία δὲν διατρέχει τὸν κίνδυνον ἐγκαταστάσεως ἐκεῖ ξενικοῦ στρατεύματος καὶ ἐνταύτῳ δύναται νὰ σχηματίσῃ σημεῖον ἀφετηρίας καὶ ἀποθήκης ἀνθράκων.» Ὥστε ἤδη ἡ Γερμανία σημαντικῶς ηὔξησε τὴν ναυτικὴν αὐτῆς δύναμιν· ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρξαν καιροί, καθ' οὓς οἱ Γερμανοὶ ἀπεμιμοῦντο τοὺς Γάλλους, δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον ἐρωτῶσιν ἤδη οἱ Γάλλοι, ν' ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῶν γειτόνων των; Πότε, ἐρωτῶσι, θὰ γείνῃ ἡ ἕνωσις τῆς Βρέστης μετὰ τοῦ Τουλῶνος; καὶ πότε ἐπιτευχθήσεται ὁ ἰσθμὸς τῶν δύο θαλασσῶν;

Φ. Π.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Βγαίνουν τ' ἀστέρια ἕνα ἕνα
Μεσ' 'στὸ γαλάζιο οὐρανὸ
Καὶ μὲ φωτίζουν λυπημένα,
Σὰν νὰ μαντεύουν πῶς πονῶ....

Πᾶν' τὰ πουλιὰ νὰ κοιμηθοῦνε
Στὴ μυρωμένη τους φωλιά,
Τρέχουν τὰ ταίρια τους νὰ 'δροῦνε,
Ποῦ τὰ προσμένουν μὲ φιλιά.

Τ' ἀρνάκια ὅλ' ἀδελφωμένα
Πάνω 'στὴ ῥάχη τοῦ βουνοῦ
Γλυκὰ κοιμοῦνται σκεπασμένα
Ἀπὸ τὸ θόλο τ' οὐρανοῦ.

Καὶ ὁ βοσκὸς ἐκεῖ πειὸ πέρα
Ψάλλει τραγοῦδι ἁρμονικὸ
Παίζοντας τὴ γλυκειὰ φλογέρα
Μὲ τῆς ἀγάπης τὸ σκοπό.

Τὴν ὥρ' αὐτὴ ὅλοι κοιμοῦνται
Κ' εὐτυχισμένοι ἀμεριμνοῦν,
Κι' οὔτε ἀγάπη ἐνθυμοῦνται,
Οὔτε φωνάζουν πῶς πονοῦν.

Ἄχ τέτοιον ὕπνο πῶς ζηλεύω!
Τέτοια γαλήνη πῶς ποθῶ!
Ποθῶ, μά ἄδικα γυρεύω,
Σ' αὐτὴ τὴ γῆ ν' ἀναπαυθῶ!

Λουκία Τσορώνη

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΙ

Τὰ καταστήματα ἀεριόφωτος ἐν Παρισίοις παρέσχον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀεροπορίαν κατὰ τοὺς ταραχώδεις ἐκείνους χρόνους τῆς πολιορκίας τῆς πρωτευούσης τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖθεν ἐξώρμων καθ' ἑκάστην ἀτρόμητοι ἀγγελιαφόροι, ἕτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσωσιν ἄνευ δειλίας τοὺς δεινοὺς κινδύνους ἐναερίου ταξειδίου ἀκριβῶς ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν πολεμίων στρατιῶν. Ὁπόσοι ἀπέπλευσαν οὕτω πρὸς τὸ διάστημα, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ τι αὖθις περὶ αὐτῶν; Ἵνα τουφεκισθῶσιν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἢ πνιγῶσιν ἴσως ἐν ἀπομεμακρυσμένῃ τινὶ θαλάσσῃ.... Δὲν ἐφρόντιζον οὐδόλως περὶ τῆς τύχης, ἥτις τοὺς ἀνέμενεν, ἤρκει μόνον διερχόμενοι ὑπεράνω Γαλλικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἢ ἀπορθήτου ἔτι πόλεως νὰ κατώρθουν νὰ ῥίψωσιν ἕνα τῶν πολυτίμων σάκκων, τῶν περιεχόντων ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἀλληλογραφίαν εἰς τόπον ἀσφαλῆ.

Κατ' ἐκείνας τὰς ὥρας τῆς ὑψίστης κρίσεως καὶ δοκιμασίας ἔξοχος πατριωτισμὸς ἐξηγείρετο πάντοτε, ἴσος πρὸς τὸν κίνδυνον· δι' ἓν θῦμα σφαγιασθὲν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ βωμοῦ εἴκοσιν ἄλλοι προσεφέροντο ὡς ἑτέρα θυσία....

***

Περὶ τὴν πρώτην πρωϊνὴν ὥραν ἡμέρας τινὸς τὸ ἀερόστατον *ἡ Πολιορκία* ὑπερηφάνως ἐταλαντεύετο ὑπεράνω τοῦ ἐκ καλάμου καὶ κλάδων λύγου σκάφους του ἐν τῇ κυρίᾳ πλατείᾳ τῶν ἐργοστασίων τοῦ ἀεριόφωτος. Τὸ ἐμφύσημα ἐφαίνετο σχεδὸν συμπληρωθὲν, καὶ πολυάριθμοι ὁμάδες τοῦ περιέργου δημοσίου συνεπιέζοντο πέριξ, ὅπως ἴδωσι τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀεροναυτῶν.

Ἀπόσπασμα ἐθνοφρουρῶν παρίστατο ὡς φρουρά. Ὁ σκοπὸς παρὰ τὴν μεγάλην ἐξώθυραν μὲ ὕφος μυστηριῶδες καὶ σοβαρὸν μετέδιδε διαφόρους πληροφορίας πρὸς τοὺς ἀνυπομόνους ἐξεταστάς.

—Τώρα θὰ ἔλθουν οἱ ἀεροναῦται;

—Μετ' ὀλίγα λεπτά.

—Ἀπ' ἐδῶ θὰ περάσουν;

—Βέβαια... δὲν ὑπάρχει ἄλλη εἴσοδος...

Δύο ἀγυιόπαιδες ἐφάνησαν τότε μακρόθεν τρέχοντες, κατέφθασαν μετ' ὀλίγον καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐκβιάσωσι διάβασιν διὰ μέσου τοῦ πλήθους φωνάζοντες.

—Ἔρχονται, ἔρχονται...

—Ἀπὸ ποῦ ἔρχονται;

—Βέβαια ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν, ὅπου εἶχον μεταβῆ νὰ λάβωσι τὰς τελευταίας διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπήντησεν ὁ φρουρός.

Ταῦτα λέγων ἀπεσύρθη, ἐτέθη ἐν προσοχῇ καὶ προητοιμάσθη νὰ παρουσιάσῃ ὅπλα, ἐνῷ δύο μικραὶ ἅμαξαι συρόμεναι ὑπὸ ἵππων ἰσχυῶν καὶ ἐξησθενημένων ἐπεφαίνοντο κάμπτουσαι τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ. Ἐντὸς τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ δύο ἀεροναῦται καὶ οἱ κλωβοὶ τῶν περιστερῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἄνωθι ἀμφοτέρων οἱ πολύτιμοι τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων σάκκοι.

Ὅτε εἰσῆλθον πλέον εἰς τὴν περιπεφραγμένην πλατεῖαν τῶν ἐργοστασίων τοῦ ἀεριόφωτος, ὁ φρουρὸς ἔφερε παρὰ πόδας τὸ ὅπλον, εἶτα ἀπώθησε τοὺς μᾶλλον περιέργους τῶν θεατῶν διὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ ὅπλου του καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἤρξαντο ἐκ νέου.

—Γνωρίζεις αὐτοὺς τοὺς δύο 'ποῦ ἦλθον;

—Ναί... Ὁ πρεσβύτερος 'ποῦ ἔχει τὰ ὀμματογυάλια καὶ γενειάδα ξανθήν, εἶνε ὁ Πικάρδος, ὁ ὁποῖος εἶνε πρόθυμος πάντοτε δι' ὅ,τι δήποτε...

—Παληοκουκκουβάγια! ἐφώνησεν ἀγυιόπαις.

—Ὁ ἄλλος, ὁ νεώτερος, εἶνε ὁ Πέτρος Μπλανσέ, χημικός· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε δειλός. Εἶναι ὅλος πνεῦμα καὶ ἀπόφασις ὡς μέσα 'στὸ κόκκαλο... Μὲ λίγα λόγια, καὶ οἱ δύο τους εἶναι πρώτης τάξεως, τέτοιοι 'ποῦ χρειάζονται 'στὰς περιστάσεις αὐτὰς 'ποῦ περνοῦμε τώρα.... Μπορεῖνε νὰ πᾶνε ἐμπρὸς νὰ περάσουνε καὶ ἀπὸ μέσα σὲ τοῖχο μαρμάρινο, ἐὰν ἦτο ἀνάγκη....

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ χαρᾶς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὅπερ πρὸς στιγμὴν ἐτήρησε σιγὴν ἐξ ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ, παρατηροῦν τὴν ἔντασιν τῆς σφαίρας διὰ μέσου τῆς ὁμιχλώδους ἀτμοσφαίρας, ἥτις τὴν περιεβαλλε.

Οἱ δύο ἀεροναῦται κατέλαβον ἤ η τὰς θέσεις των καὶ ἐκάθησαν ἀντικρύζοντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐν τῷ σκάφει. Παρ' αὐτοῖς ὑπῆρχον οἱ σάκκοι τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας· ὑπὸ τὰ καθίσματα ἦσαν οἱ κάλαθοι μὲ τὰς τροφὰς των· ἐξωθι ἐκρέμαντο οἱ κλωβοὶ τῶν περιστερῶν, ἄλλοι σάκκοι μὲ ἔγγραφα, αἱ ἄγκυραι καὶ τὸ σχοινίον, ὅπερ κατὰ τὸν πρὸς terram firmam κάθοδον θὰ ἐχρησίμευε πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἀποστάσεως, ἥτις ἀπεχώριζε τὸ ἀερόστατον ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐλάττωσιν τοῦ κατὰ τὴν ἄφιξιν τιναγμοῦ.

Αἰφνιδίως εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Πικάρδου·

—Λύσατε.

Ἡ Πολιορκία ἀνυψώθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸν ἀέρα ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγαλοφώνων ζητωκραυγῶν τῶν θεατῶν.

***

Ἐν τῷ ὑπολεύκῳ φωτὶ τῆς ἠοῦς ὁ Πικάρδος καὶ ὁ Μπλανσὲ ὑπερηφάνως ἀεροπόρουν ὑπεράνω τῶν Πρωσσικῶν γραμμῶν, ὁπότε ὁ πρεσβύτερος τῶν ταξειδιωτῶν αἰφνιδίως ἀνεφώνησε.

— Δὲν ἐπείραξες τὸ σχοινίον τοῦ ἐπιστομίου, Μπλανσέ; τὸ ἐτράβηξες;

—Ὄχι, ὄχι. Βλέπεις, τὸ κάτω ἄκρον εὑρίσκεται ἀκόμη προσδεδεμένον ἐκεῖ ὑψηλά... Καὶ ὄρθιος ἐὰν ἤμην δὲν θὰ ἐδυνάμην νὰ τὸ φθάσω... Μὰ διατὶ ἐρωτᾷς;

—Διότι μοὶ φαίνεται ὅτι κατερχόμεθα...

—Τότε θὰ μᾶς ἐκφεύγῃ τὸ ἀέριον...

—Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

—Συμφορά! Αὐτὸ θὰ μᾶς καταστρέψῃ! Δὲν θὰ ἐπεράσαμεν ἀκόμη τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ, καίτοι εὐτυχῶς ἡ πυκνότης τῆς ὁμίχλης μᾶς προστατεύει ἀπὸ πάσης ἐνοχλητικῆς παρατηρήσεως.

Ἄς ἐκρίψωμεν ἔρμα... Ἄκουσον αὐτὸν τὸν σαλπισμόν!

—Βεβαίως δὲν εἶνε ὁ ἦχος Γαλλικῆς σάλπιγγος. Ὄχι, ὄχι! Δὲν εἶνε τι πλέον ἢ ἔλαττον ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν ἐγερτήριον.

—Ἔξω λοιπὸν σαβούρα... Νά... Νά...

Καὶ ἐξέρριψαν δύο σάκκους ἔρματος, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, τὸ δὲ ἀερόστατον οὕτως ἐλαφρυνθὲν ἤρξατο ἀνυψούμενον αὖθις.

Ἓν τέταρτον τῆς ὥρας κατόπιν, ὁπότε ἡ ὁμίχλη εἶχε καταστῆ ἔτι πυκνοτέρα·

— Μπλανσέ, ἐφώνησεν ὁ Πικάρδος, ὁπόσον καθαρῶς ἀκούω τοὺς ἤχους ἀπὸ κάτω μας! Πιστεύεις, ὅτι πάλιν κατερχόμεθα;

—Ἐὰν πράγματι κατερχόμεθα, θὰ ὑπάρχῃ τότε ῥῆγμα εἰς τὸ ὕφασμα τῆς σφαίρας...

Ὁ Μπλανσέ, ὅστις ἦτο τὰ μάλιστα εὐκίνητος καὶ ταχὺς, ἀνερρίχθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς σφαίρας δικτυωτὸν καὶ μετὰ ὀλιγόστιγμον ἐπισκόπησιν, ἥτις ἐφάνη εἰς τὸν Πικάρδον ὡς ἐπὶ αἰῶνα ὅλον διαρκέσασα, ἐπανέλαβε τὴν ἐν τῷ σκάφει θέσιν του, λέγων πρὸς τὸν συνταξειδιώτην του·

— Ναί, ὑπάρχει ῥῆγμα . . . καὶ μέγα μάλιστα. Καὶ ὅμως δὲν ἔπρεπε νὰ κατέλθωμεν ἐπί τινας εἰσέτι ὥρας, ὁπόταν θὰ ἔχωμεν διέλθει ἐντελῶς τὰ κυριευθέντα μέρη. Ὑπεσχέθημεν νὰ παραδώσωμεν τὰ ἔγγραφα εἰς Γαλλικὰς μόνον χεῖρας καὶ μὲ κίνδυνον ἔτι τῆς ζωῆς μας. Νομίζω ὅτι συνεφωνήσαμεν περὶ τούτου, Πικάρδε, καὶ πέποιθα, ὅτι θὰ κρατήσωμεν τὸν λόγον μας...

—Βεβαίως.. ἀλλὰ διατὶ τὸ λέγεις;

—Ὅταν καὶ ὁ τελευταῖος σάκκος ἔρματος ἐκριφθῇ, ἐὰν ἐξακολουθῶμεν νὰ κατερχώμεθα, τοὺθ' ὅπερ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ, εἷς ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ θυσιασθῇ καὶ... καταπέσῃ...., οὕτως ὥστε νὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸν ἄλλον νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ σκοπούμενον. Ἐγώ...

—Ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Πικάρδος σταθερῶς καὶ ἤρεμος. Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρεσβύτερος. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρχηγὸς ἐδῶ, καὶ σὲ διατάσσω νὰ μείνῃς ἐν τῷ σκάφει. Ἔχεις σύζυγον καὶ τέκνα....

—Ὁ πατρίς των θὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ....

— Εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποζημιωθῇ σύζυγος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ συζύγου, ἢ τέκνα διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των; Ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε σύζυγον, οὔτε τέκνα, οὔτε ἄλλο τι παρὰ τὸ ... καθῆκόν μου. Ἐκριπτόμενος εἰς τὸ διάστημα ἁπλῶς ὑπακούω ἀνωτέρας διαταγάς.. Τὸ θεωρῶ χρέος.... δικαίωμα. Ἄφες με νὰ πράξω κατὰ τὰς πεποιθήσεις μου!

Ἡ ὁμίχλη εἶχε διαλυθῆ ὀλίγον.. *Ἡ Πολιορκία* ἐξηκολούθει εἰσέτι κατερχομένη ἀνεπαισθήτως πρὸς τὸ ἔδαφος. Ὑπῆρχε δάσος ἐγγύς. Τὸ κρεμάμενον σχοινίον ἀνελιχθὲν καθ' ὅλον τὸ μῆκος σχεδὸν προσήγγιζε τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων. Ἐὰν τις τῶν τοῦ πολεμίου φρουρῶν κατώπτευεν ἐκεῖ, θὰ εἰδοποίει περὶ τοῦ ἀεροστάτου, ἀμέσως θὰ διεσχίζετο τοῦτο ὑπὸ σφαίρας, καὶ οἱ ἀεροναῦται μετὰ τῶν σάκκων τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας θὰ ἠχμαλωτίζοντο.

Ἀστραπιαίως ἅπασαι αὗται αἱ σκέψεις ἠκολούθησαν ἡ μία τὴν ἄλλην ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ Πικάρδου. Ὁ γέρων τότε συνεκέντρωσεν ἅπαν αὐτοῦ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀπόφασιν, ὅλην τὴν φυσικήν του ἰσχύν, καὶ ἀναγινώσκων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μπλανσὲ διαλογισμόν, ὅστις πιθανῶς προσωμοίαζε πρὸς τὸν ἰδικόν του, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἐκτέλεσιν τῶν πεποιθήσεών του... καὶ σώσῃ τὸν νεώτερον φίλον του.

—Χαῖρε, Μπλανσέ, ἀνεφώνησε, καὶ Σὺ Γαλλία χαῖρε... διὰ παντὸς χαῖρε....

Καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ σκάφους ἐρρίφθη εἰς τὸ κενόν. Οὕτως ἀνακουφισθὲν τὸ ἀερόστατον ἠρέμα ἀνυψώθη εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ἀφικνεῖτο εἰς φιλικὸν ἔδαφος ἄνευ ἄλλης τινος βλάβης ἢ ἀπευκταίου.

***

Ὁ Πικάρδος δὲν ἔπεσε θῦμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ του. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεώς του τὸ ἀερόστατον δὲν εὑρίσκετο ἄνωθι τῶν δένδρων πλέον τῶν ἓξ πήχεων, τὸ μῆκος δηλ. ἀκριβῶς τοῦ κρεμαμένου σχοινίου. Ἄνευ σχεδὸν ἀναπνοῆς μὲ τὰ ἐνδύματα καὶ τὸ δέρμα του κατεσχισμένον ἐκ τῆς πρὸς τοὺς κλάδους προστριβῆς του, μεμωλωπισμένος καὶ ἄνευ δυνάμεων ὁ Πικάρδος μετά τινας στιγμὰς ἀναισθησίας συνῆλθεν ἀκριβῶς ἐν καιρῷ, ὅπως ἴδῃ *τὴν Πολιορκίαν* ἐξαφανιζομένην εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁρίζοντος.

Μετὰ τινα ἔτη ἐν τινι φαιδρῷ οἰκογενειακῷ συμποσίῳ, ὁ Πικάρδος πρὸ πολλοῦ ἐπιστρέψας ἐκ σκληρᾶς ἐν Πρωσσίᾳ αἰχμαλωσίας ἐκάθητο ἔναντι τοῦ φίλου του Μπλανσέ, καὶ ἐν φαιδρότητι ἀνεκάλουν εἰς τὴν μνήμην τὰ δεινά, ἅ-

τινα ὑπέστησαν καὶ τὰς περιπετείας κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους. Καὶ εἶπε τότε ὁ Πικάρδος.

—Δύναμαι ἀληθῶς νὰ εἴπω, ὅτι ἐν ἔτει χάριτος χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἑξετέλεσα πήδημα, ὅπερ δύναται τις ἴσως νὰ ὀνομάσῃ *ἐπικίνδυνον*.

—Τί νὰ σᾶς 'πῶ, ἀπήντησεν ὁ Μπλανσέ, ἐγὼ νομίζω πῶς ἦτο εἷς ἐκ τῶν τρόπων, δι' οὗ μηχανικὸς δύναται νὰ ἐκτελέσῃ γεωμετρίαν ἐν τῷ διαστήματι.....

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.) **Γουλιέλ. Δ. Ἰωαννέδης.**

Σ' ΕΚΕΙΝΗΝ

Σὲ εἶδον τὸ πρῶτον σεμνὴν ὡς τὸ ἴον,
Μορφὴν εἶχες φίλη καὶ ῥόδου χρόιάν,
Φαιδρὰ χρυσαλίς, χαρωπὴ ὡς παιδίον
Ἀγγέλου διέχεες πέριξ χαράν.

Ὁπόταν μὰ νύχτα, θυμᾶσ', ἐκ καρδίας
Ἐλπίδα μοῦ ἔδιδες, φῶς μου, χρυσῆ,
Ὁποίας ἠσθάνθην στιγμὰς θεσπεσίας,
Ἐγὼ δὲν τὸ λέγω...τὸ ξεύρεις Ἐσύ.

Σὰν ῥόδο π' ἀνοίγει μι' αὐγὴ τοῦ Ἀπρίλη
Ἀμύριστ' ἀκόμη μ' ἀγκάθι πυκνό,
Ὡμοίαζες, φίλη· τὰ ῥόδινα χείλη
Τὸ γέλοιο' ποῦ μούδιδαν ἦταν πικρό.

Σ τὰ στήθη μου ἐννοιωσα, 'ς τὴ δόλια καρδιά μου
Τὸ αἷμα νὰ σφύζῃ μὲ μύριους παλμούς,
Ἀναίσθητος ἤμην 'σάν σ'εἶδον 'μπροστά μου,
Πλὴν μάναψες μαύρους φρικτοὺς στεναγμούς.

Σκληρά... τῆς καρδιᾶς μου μοῦ ἔλεγες ταῖρι
Σὺ εἶσαι μονάχο, ἀγάπη μου, Σύ...
Κι' ὡς μάρτυς, μονάχο τῆς νύχτας τ' ἀστέρι
Σοῦ ἔρριπτε τρέμον ἀχτίδα χρυσῆ.

Ἀκόμα τὸ κῦμα 'στὸ βράχο νὰ σπάζῃ,
Ὁπόταν ἀκούω, μὲ πόνους θρηνῶ
Καὶ γέρνω... θαρρεῖς ἡ σκιά σου μὲ κράζει,
Πλὴν μάτην στενάζω, πλὴν μάτην πονῶ.

Ἀκτὴ τοῦ Φαλήρου.., Ἀφρόπλαστο κῦμα
Ἄχ... 'πές της ποσάκις δὲν πῆρες μαζύ
Τὸ δάκρυ, ποῦ ἔχυνα τῆς πλάνης τὸ θῦμα
Μ' ἀγάπη ὁ δόλιος γλυκειὰ περισσή.

Τ' ὠχρὸ ῥωτ' ἀκόμα τὸ φῶς τῆς Σελήνης,
Ὁπόταν 'ς τοὺς βράχους μονάχος γυρνῶ,
Ποιὰ εἶνε ἡ φλόγα τῆς πρώτης μ' ὀδύνης,
Ποιὰ θλῖψις με κάνει φρικτὰ νὰ πονῶ.

Ἀγάπη περίσσια ἂν εἶχες γιὰ μένα,
Σ' ἀναίσθητα στήθη ὀνείρου σκιά,
Δὲν θᾶχες 'ς τὸ νοῦ σου φιλήματα ξένα,
Θὰ σ' ηὔφραινε μιὰ μου καὶ μόνη 'μματιά.

Δὲν ἐννοιωσες ποία ἀγάπη 'ς τὰ στήθη
Γιὰ' σένα ὁ τάλας ἐκράτουν ἐγώ,
Ἡ κάθε ἐλπὶς ὡς σκιὰ διελύθη
Καὶ τώρα μακρὰν σοῦ... στενάζω, πονῶ.

Εἰς ἄλλην ἀγκάλην σὲ βλέπω γυρμένην,
Εἰς ἄλλον νὰ δίδῃς χιλιάδες φιλιά,
Γιὰ ἄλλον σὲ νοιώθω πικρὰ δακρυσμένην,
Πνιγμένην νὰ ἔχῃς 'ς τὰ στήθη μιλιά.

Σὲ πλάνεψε ψεύτικη, ξένη ἐλπίδα,
Σὲ πλάνεψε ψεύτικη, ξένη χαρά,
Ἄχ.., δόλια 'μμάτια σοῦ ρίξαν ἀχτίδα,
Ἀξέγνοιαστη πῆρες 'ς τὰ στήθη πυρά.

Τοὺς πόνους μου ξέχασες... τοὺς ὅρκους ἀκόμα
Τὸ κῦμα ἐπῆρε μαζὶ τοῦ 'γιαλοῦ,
Ἂν εἶχες καὶ βράχου καρδιὰ εἰς τὸ σῶμα,
Τούς πόθους μου θᾶνοιωθες σκληρὰ πρὸ πολλοῦ.

Ἀργὰ θὰ τὸ 'νοιώσης... σ' ὁλόμαυρο μνῆμα
Ἂν μεῦρης, τὸ δάκρυ μὴ χύσης πικρά,
Λησμόνει... εὐδοίμων... πῶς ἔγεινα θῦμα
Τῆς δόλιας σου πλάνης... Ὦ Λήθη σκληρά.

Πειραιεὺς **Δ. Σταματόπουλος.**

19 **C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY** 19

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.

Κατὰ μετάφρασιν **Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὁ Μιχαὴλ Ὀσιπὼφ συναντᾷ ἐν τῷ κενῷ τὸν τέως συνάδελφόν του τῆς Ἀκαδημείας τῶν Ἐπιστημῶν.

(Συνέχεια, ἴδε προηγούμ. φύλλον).

Ἐνῷ ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ συνεπείᾳ τῆς τρομερᾶς ἐκρήξεως φοβεραὶ εἶχον ἐπέλθει καταστροφαί, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ εἴπομεν, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ βλήματος ἄκρα ἐπεκράτει ἡσυχία ἄνευ οὐδενὸς θορύβου καὶ οὐδεμιᾶς ταραχῆς. Σκιὰ καὶ σιγὴ θανάτου.

Μετὰ τὴν πρώτην συγκίνησιν·

— Εἴμεθα ὅλοι ζῶντες; ἠρώτησεν ὁ Φρικουλὲ ἐγειρόμενος.

— Διάβολε! ἀπεκρίθη ἀπαθῶς ὁ Ἰωνάθαν Φαρενχάϊτ ἐπίσης ἐγειρόμενος. Ἀφοῦ ἡμεῖς ζῶμεν καὶ οἱ ἄλλοι δὲν ἀκούονται, φυσικῶς θὰ ἔπαθον.

Παγετώδης ἰδρὼς κατέλαβεν ἐν τῷ ἅμα τὰ μέλη τοῦ Φρικουλέ, ὅστις μόλις μετὰ μεγάλου κόπου κατώρθωσε νὰ συνέλθῃ, ἔσπευσε πρὸς τὸν γνώμονα τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, ὃν ἀμέσως μετεκίνησε καὶ αἱ λυχνίαι ἤναψαν, φῶς δὲ ἄπλετον διεδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὁ Γοντράν, ὁ Μιχαὴλ Ὀσιπὼφ καὶ ἡ Σελήνη ἔκειντο ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἀκίνητοι.

— Πάντες νεκροί! ἀνεφώνησεν ἔκπληκτος ὁ Φαρενχάϊτ.

Ὁ δὲ Φρικουλὲ σπεύσας ἔλαβε δύο φιαλίδια ἐκ τοῦ ἐρμαρίου, ἅτινα ἀνοίξας ἀμέσως ἐπλησίασεν αὐτὰ πρὸς τὴν ῥῖνα τῶν κατακειμένων. Ὁ Γοντράν ἀνέλαβε πρῶτος.

— Ἡ Σελήνη, τί γίνεται ἡ Σελήνη; ἠρώτησεν ἀμέσως οὗτος, στρεφόμενος πρὸς αὐτήν.

— Κοιμᾶται ἀπήντησεν ἀπαθῶς ὁ Φαρενχάϊτ.

— Ὁ ὕπνος αὐτὸς μὲ τρομάζει, ὑπέλαβεν ὁ Γοντράν.

Ὁ Φρικουλὲ μετὰ τοῦ κόμητος ἐπλησίασαν ἀμεσως ταύτην καὶ διὰ διαφόρων ἀναπνευστικῶν μέσων κατώρθωσαν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ζωήν.

— Ὁ πατήρ μου, ὁ πατήρ μου ἀνεφώνησεν αὕτη ἐξαλλος.

— Δὲν ἔχει τίποτε, τῇ ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ. Θ' ἀναλάβῃ καὶ αὐτὸς ταχέως.

Καὶ ὄντως μετ' ὀλίγον ἠγείρετο καὶ ὁ σοφὸς γέρων συνερχόμενος βαθμηδόν.

— Εὖγε, εὖγε, ἀνεφώνησε τότε ὁ Φρικουλὲ τρίβων τὰς χεῖρας. Πάντες σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἀναμφιβόλως δὲν ἐπίστευον, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἐκσφενδόνησίς μας θὰ ἦτο τόσον ἀκίνδυνος.

— Εἰς ἔργον, εἰς ἔργον, κύριοι, ἀνεφώνησεν αἴφνης ὁ Ὀσιπώφ. Δότε μοι τὴν κλεῖδα, διὰ νὰ ἴδωμεν ποῦ εὑρισκόμεθα.

Ὁ Φρικουλὲ ἀνοίξας ἑρμάριον ἔλαβεν ἀγγλικήν τινα κλεῖδα, ἣν λαβὼν αὐθωρεὶ ὁ γέρων ἤνοιξε μίαν θυρίδα τοῦ βλήματος καὶ ἐπλησίασε τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν ὕελον. Ταυτοχρόνως δὲ ὁ Φρικουλὲ μετὰ τοῦ Γοντρὰν ἔπραξαν τὸ αὐτὸ ἀνοίξαντες καὶ τὰς τρεῖς ἑτέρας θυρίδας.

— Σβέσατε τὰς λυχνίας! διέταξεν ὁ γέρων.

Γενομένου δὲ σκότους ἀνεφώνησεν ὁ Ὀσιπώφ.

— Θρίαμβος, θρίαμβος! ἐφύγαμεν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ διατρέχομεν τὸ κενόν.

Ὁ δὲ Φαρενχάϊτ διακόψας αὐτόν.

— Πῶς ἐνοήσατε τοῦτο, ἀφοῦ οὐδὲν διακρίνετε ἔξω ἢ σκότος βαθύ;

— Ἀπατᾶσθε, τῷ ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ γέρων. Παρατηρήσατε καλῶς καὶ θὰ ἴδητε τοὺς ἀστερισμοὺς σπινθηροβολοῦντας, ὡς μικροὺς ἀδάμαντας ἐπὶ βελουδίνης στέγης.

— Καὶ νομίζετε, ὑπέλαβεν ὁ Φρικουλέ, ὅτι ἡ προωστικὴ δύναμις θὰ εἶνε ἐπαρκής, διὰ νὰ μᾶς μεταφέρῃ μέχρι τῆς ἑλκτικῆς ζώνης τῆς σελήνης;

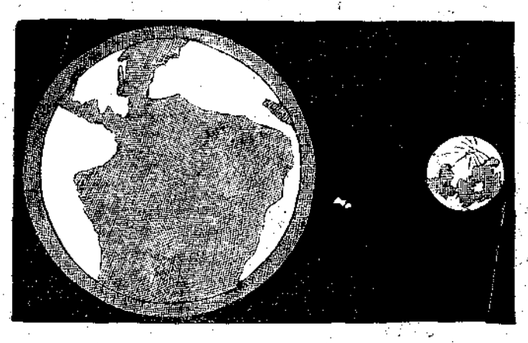

— Θὰ ἴδωμεν, ἀπεκρίθη ξηρῶς ὁ γέρων σοφός.

— Δὲν ἀνοίγομεν, εἶπε τότε ὁ Γοντράν εἰς τὸν φίλον του, τὰς ὑελίνους θυρίδας, διὰ ν' ἀναπνεύσωμεν ὀλίγον ἀέρα;

— Ἀνόητε, τῷ ἀπήντησεν οὗτος, ταπεινῇ τῇ φωνῇ. Πλέομεν ἐν τῷ κενῷ.

— Ἐν τῷ κενῷ ἐπανέλαβεν ὁ κόμης μετ' ἀπορίας, καὶ διήλθομεν ἤδη ἅπασαν τὴν γήϊνον ἀτμόσφαιραν;

— Ναὶ πρὸς 21' καὶ 30''.

— Καὶ ποῦ εὑρισκόμεθα ἤδη; ἠρώτησεν ὁ Γοντράν.

— Εὑρισκόμεθα ἤδη ἐν τῷ κενῷ τῷ πεπληρωμένῳ ὑπὸ τοῦ λεγομένου αἰθέρος, τοῦ ὁποίου ἡ πυκνότης παρίστησι τὸ ὑπὸ τῶν πνευματικῶν ἀντλιῶν παριστώμενον ἀπώτατον κενόν· ὥστε, ὡς βλέπεις, εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον ν' ἀνοίξωμεν τὰς θυρίδας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου μας, διότι ἀντὶ νὰ εἰσαγάγωμεν ἀναπνεύσιμον ἀέρα ἐνταῦθα, τοὐναντίον θ' ἀπολέσωμεν τὸν ὀλίγον ὑπάρχοντα ἐνταῦθα. Ἀλλὰ προσπάθησον τοιαύτην στοιχειώδη ἄγνοιαν τοιούτων ἐπιστημονικῶν ὅρων νὰ μὴ ἐπιδεικνύῃς ἐνώπιον τοῦ γέροντος, διότι οὕτω θὰ στείλῃς εἰς κόρακας τὸν μετὰ τῆς Σελήνης προσδοκώμενον γάμον σου.

— Ἀλλὰ ὑπέλαβεν ὁ Φαρενχάϊτ, ὅστις μόνος εἶχεν ἀκούσει τ' ἀνωτέρω, ἐὰν ἡ ἐπιφάνεια τῆς σελήνης, ὡς μερικοὶ διατείνονται εἶν' ἐστερημένη ἀέρος, πῶς θ' ἀναπνεύσωμεν ἐκεῖ; Ἔχετε ἀρκετὰς ἀποθήκας ἀέρος μαζί σας;

— Βεβαιότατα, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ· προβλέψαμεν περὶ ὅλων. Κατὰ δὲ τὴν θεωρίαν τοῦ κ. Ὀσιπώφ θὰ εὕρωμεν ἐκεῖ ἀτμόσφαιραν κατάλληλον διὰ τοὺς ἀνθρωπίνους πνεύμονας. Ἐν τούτοις ὁ κ. Φλαμμερμὸν συνῳδὰ ταῖς ὁδηγίαις τοῦ γέροντος σοφοῦ ἔχει κατασκευάσει ἐξ πλήρη ἀέρος μηχανήματα, δι' ὧν νὰ δυνάμεθα ἐλευθέρως νὰ διάγωμεν ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἐστερημένῃ ἀέρος ἢ καὶ ἐλαττωματικῆ.

—Ἤθελον νὰ ἔβλεπον τὴν σελήνην, ὑπέλαβεν ὁ Ἀμερικανός. Βεβαίως θὰ ἔχῃ ἤδη αὐξηθῆ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

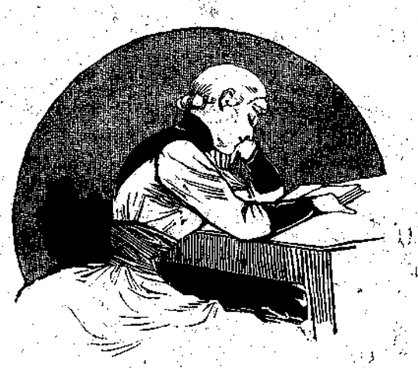

— Βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ· ἰδοὺ πλησιάσατε καὶ ἴδετε.

— Ἡ σελήνη, ἡ σελήνη, ἀνέκραξεν ἔξαλλος ὁ Ἀμερικανός. Τί μεγάλη ποῦ φαίνεται τώρα! δὲν βλέπω τὴν ὥραν νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ.

Ὁ γέρων ἐφαίνετο προσηλωμένος εἰς ἐξέτασιν τῶν διατρεχόντων ἐκτὸς τοῦ βλήματος. Ἡ δὲ Σελήνη πλησιάσασα τότε τὸν Φρικουλέ, τῷ εἶπεν·

— Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ὁ πατήρ μου νὰ κάμῃ δυσκόλους ἐπιστημονικὰς ἐρωτήσεις τῷ κ. Γοντράν, δὲν μᾶς ἐξηγῆτε ἤδη, ὅτε εὑρίσκεται ἀπησχολημένος, τὴν θέσιν μας ἀπέναντι τοῦ κενοῦ καὶ τῶν ἀστερισμῶν, πρὸς οὓς διευθυνόμεθα;

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ· ἰδού· ἐν πρώτοις δὲν ὑπάρχουν ἀστερισμοί, ἀλλὰ ἡ θέσις τῆς γῆς ἐν τῷ ἀπείρῳ μᾶς κάμνει νὰ ἐκλαμβάνωμεν τοὺς ἀστέρας, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς διάφορα συστήματα ἀπομεμακρυσμένοι οἱ μὲν τῶν δὲ καὶ δι' ἀπεριορίστων ἀποστάσεων, ὡς ἡνωμένους. Ἐὰν εὑρισκώμεθα ἐν ἑτέρῳ τινὶ πλανήτῃ, ἡ θέα τοῦ οὐρανοῦ θὰ μετεβάλλετο καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς παρα-

τηρήσεως, διότι πάντες οὗτοι οἱ ἀστέρες, οὓς βλέπομεν μαρμαίροντας, εἶν' ἐσπαρμένοι κατὰ τύχην ἐν τῷ ἀπείρῳ, ὥστε ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ ἁπλῆ παρατήρησις γεννᾷ τοὺς ἀστερισμούς, ἐκτὸς δὲ τούτου πάντες οὗτοι ἔχουσιν ἰδίαν κίνησιν.

— Ὥστε ἐὰν μετὰ 50 χιλιάδας ἐτῶν ἐπανέλθωμεν ἐνταῦθα . . . ἡ ὄψις τοῦ οὐρανοῦ θέλει ἐντελῶς μεταβληθῆ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς. Οὕτως ἡ *μεγάλη ἄρκτος* θὰ μεταβληθῇ, τὸ *Ἅρμα τοῦ Δαυΐδ* θὰ μετατραπῇ καὶ οἱ *τρεῖς Βασιλεῖς*, οἵτινες φαίνονται μέχρι τοῦδε ἐν συντροφίᾳ πορευόμενοι, θὰ λάβωσιν ὅλως ἀντιθέτους διευθύνσεις.

Ὁ νέος μηχανικὸς ἐσιώπησε καὶ μετά τινας στιγμάς.

— Τὰ πάντα ἐν τῷ σύμπαντι μεταβάλλονται, ἐπανέλαβε, καὶ συνεπείᾳ τῆς διηνεκοῦς ταύτης κινήσεως ἡ ζωὴ παγκοσμίως ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῶν σφαιρῶν τούτων καὶ ὁ θάνατος οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ὅλον τὸν κόσμον τοῦ ἀπείρου!

Ὁ Γοντρὰν ὅμως θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, τῷ εἶπε μεθ' ὕφους σοβαροῦ.

— Φίλε μου, δὲν εἶσαι καλὸς διδάσκαλος, διότι ἀντὶ νὰ μὲ μάθῃς ν' ἀναγινώσκω, μοὶ ἀπαγγέλλεις λογίδρια. Ὁμίλησόν μοι μᾶλλον περὶ τῆς σελήνης.

— Ὁ Φαρενχάϊτ ὅμως, ὅστις δὲν ἐπεθύμει ποσῶς νὰ μάθῃ ἀστρονομίαν, ἐχασμήθη αἰφνης καὶ κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου. Ἡ δὲ Σελήνη τοῖς ηὐχήθη καλὰς προόδους καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ διαμέρισμά της, διότι ἦτο ἑνδεκάτη ὥρα τῆς νυκτός.

Τὴν ἐπαύριον ζωηρὰ λάμψις φωτὸς ἀφύπνισε πάντας.

— Εἴμεθα μακρὰν τῆς γῆς; ἠρώτησεν ὁ Φαρενχάϊτ.

— Ἔχομεν διανύσει 10 ὡρῶν δρόμον, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ, συμβουλευθεὶς τὸ ὡρολόγιόν του.

— Αἰσθάνομαι βάρος εἰς τὴν κεφαλήν, ὑπέλαβε τότε ὁ Γοντράν.

— Μήπως διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἀσθενήσωμεν;

— Δὲν πιστεύω· εἶνε ἁπλῆ κακοδιαθεσία ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ Ὀσιπώφ.

— Κ' ἐγὼ αἰσθάνομαι τὸ αὐτό, προσέθηκε τότε ὁ Φρικουλέ, πλὴν σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸ κακὸν προέρχεται ἐκ τῆς μὴ ἀνανεώσεως τοῦ ἐνταῦθα ἀέρος· ὁ χῶρος ἐπληρώθη ἤδη ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν καθαρίσωμεν.

— Τίνι τρόπῳ;

— Ἁπλούστατα, εἶπεν ὁ Φρικουλέ.

Καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τινος ἐρμαρίου φιάλην περιέχουσαν λευκὰ κρύσταλλα, ἐξήγαγέ τινα καὶ ἔθηκεν ἐπί τινος πινακίου· μετὰ τοῦτο ἔκλεισε τὴν ὀπήν, δι' ἧς ἐξήρχετο τὸ διὰ τὴν ἀναπνοὴν ἀναγκαιοῦν καθαρὸν ὀξυγόνον.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τὰ κρύσταλλα, ἅτινα δὲν ἦσαν παρὰ καυστικὴ πότασσα, ἀπερρόφησαν ἐντελῶς τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ μεταβληθέντα εἰς ἀνθρακικὴν πότασσαν. Τούτου γενομένου ἀφῆκεν ἐκ νέου ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον τοῦ ὀξυγόνου.

— Ἤδη πῶς εἴσθε; ἠρώτησε τότε ὁ Φρικουλέ.

— Α! ἀναπνέομεν ὡς ἐν ἀκτῇ θαλάσσης, ἀπήντησεν ὁ Γοντράν.

Μετ' ὀλίγον ἡ Σελήνη ἡτοίμασε τὴν τράπεζαν καὶ ἔλαβον πάντες μέρος εἰς τὸ πρόγευμα.

— Πίνω εἰς ὑγίειαν τῆς Σελήνης, ἀνέκραξε τότε ὁ Ἀμερικανός. Οὐδέποτε ἐν τῇ ζωῇ μου ἔφαγον καλλίτερον ἢ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἡ Σελήνη εἶνε ἐνταῦθα εἰς λαμπρὸς θησαυρός.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀπήντησεν ἡ Σελήνη, καὶ εὔχομαι μὲ τοιαύτην ὑγίειαν νὰ συλλάβητε τὸν ἐχθρόν σας Σάρπ·

— Godem! ὑπέλαβεν ὁ Φαρενχάϊτ ἐγερθείς,

Ἅμα τὸν φέρω εἰς αὐτὰ τὰ δάκτυλα θὰ ἴδητε πῶς θὰ τὸν καταξεσχίσω.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ὁ Ὀσιπὼφ μὲ τὸν Γοντρὰν καὶ Φρικουλὲ κατέστρωσαν σημειώσεις τοῦ δρομολογίου των, ἡ Σελήνη λαβοῦσα βιβλίον ἐκάθησε παρὰ τὴν τράπεζαν, ὅπως διέλθῃ ἀνέτως τὰς ὥρας τοῦ ταξειδίου. Τὴν μεσημβρίαν ἀφοῦ καὶ πάλιν ἔφαγον καλῶς, ἐπλησίασαν πάντες τὰς θυρίδας παρατηροῦντες τὸ ἀπέραντον χάος. Οὐδὲν δὲ πρὸ αὐτῶν ἔβλεπον παρὰ τὴν Σελήνην, τοὺς ἀστέρας, κομήτας καὶ τὸν οὐρανὸν στίλβοντα.

Ἐν τούτοις ἡ πρόοδος τοῦ βλήμματος ἔβαινεν ἐξαισίως ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ταχύτητι. Εἰς διάστημα 48 ὡρῶν εἶχον διανύσει 168,700 χιλιόμετρα, ἐνῷ ὁ Ὀσιπὼφ ἤλπιζεν εἰς τεσσαράκοντα ὥρας νὰ φθάσουν τὴν ἑλκτικὴν ζώνην κειμένην εἰς 78, 500 λευγῶν ἀπὸ τῆς γῆς.

Ὁ Γοντρὰν τῇ βοηθείᾳ τηλεσκοπίου παρετήρει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Σελήνης, ἣν ἐκάλυπτεν ἀμυδρὰ λάμψις, πέριξ τῆς ὁποίας διέκρινε κηλῖδας θαλάσσης καὶ φωτεινά τινα σημεῖα, ἅτινα ἐξέλαβεν ὡς ἠφαίστειον ἐν ἐκρήξει.

— Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ὅτε εἶχον διανύσει μέγα ποσὸν λευγῶν, ἐπῆλθε συμβὰν ἐκ τῶν σοβαροτάτων. Ἐνῷ ὁ Γοντρὰν παρετήρει τὴν σελήνην ἀφῆκε κραυγήν, ἥτις προσείλκυσε ταχύτερον τὸν Φρικουλὲ πρὸς αὐτόν.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ μηχανικός.

— Ἰδού, παρατηρῶ δορυφόρον τῆς σελήνης·

— Εἶσαι τρελλός, τῷ λέγει τότε ὁ Φρικουλέ· ἡ σελήνη δὲν ἔχει δορυφόρους, καὶ ἀνακάλεσον, ὅ,τι εἶπες, διότι ἂν σὲ ἀκούσῃ ὁ γέρων . . .

— Ἐλθὲ καὶ ἰδὲ διέκοψεν ὁ Γοντρὰν, καὶ θὰ ἴδῃς ἂν ἔχω δίκαιον.

Πλησιάσας δὲ τότε ὁ μηχανικὸς ἀφῆκε καὶ οὗτος κραυγὴν ἐκπλήξεως.

Ὁ Ὀσιπὼφ ἐπλησίασεν ἀμέσως αὐτούς.

— Τί τρέχει, τί τρέχει; ἠρώτησε.

— Ὄντως ὁ Γοντρὰν ἀνεκάλυψε ἓν σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ δώσω ὄνομα, διότι μοὶ φαίνεται ἀκινητοῦν πέριξ τῆς σελήνης.

Ὁ γέρων χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἐπλησίασε τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν θυρίδα καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπί τινα λεπτὰ ἐντελῶς ἀκίνητος. Λαμβάνων δὲ ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸν κόμητα τῷ λέγει·

Ἀγαπητέ μοι Γοντράν . . . τέκνον μου . . . εἶσαι μέγας ἀνήρ.

Καὶ ἐν ταύτῳ δάκρυα χαρᾶς ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ γέροντος.

— Ἀνεκάλυψας, νέον μικρὸν πλανήτην, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε βαπτίζω μὲ τὸ ὄνομά σου *πλανήτης Φλαμμερμόν*.

Ἡ Σελήνη τότε ἔσπευσε θερμῶς νὰ συγχαρῇ τὸν φίλον της, ὁ δὲ Ἀμερικανὸς προέτεινε νὰ πίωσι πάντες εἰς ὑγίειαν τοῦ κόμητος.

Μετά τινας δὲ παρατηρήσεις ὁ Φρικουλὲ ἔκαμε τὴν ἑξῆς δήλωσιν.

— Δὲν φαίνεται νὰ εἶνε πλανήτης ἀλλὰ μᾶλλον βολίς, τεμάχιον κομήτου, ἢ παμμεγέθης βράχος ἐκσφενδονισθεὶς ὑπό τινος σεληνιακοῦ ἠφαιστείου δι' ἀνεπαρκοῦς δυνάμεως, ὅπως φθάσῃ τὴν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης ἑλκτικὴν ζώνην.

— Ὄχι ὄχι, διέκοψεν ὁ Γοντράν, εἶνε ἄλλο τι.

— Βολίς, βολίς, ὑπέλαβεν ὁ Ὀσιπώφ· δὲν ἔχει οὕτω ἀγαπητέ μοι Γοντράν;

Καὶ μετὰ στιγμὴν σιωπῆς.

— Καὶ ἐὰν ἦτο ὁ Σάρπ μετὰ τῆς βολίδος του; εἶπε, ἐνῷ πάντες κατελήφθησαν ὑπὸ φρίκης καὶ ἀπελπισίας.

Μετ' ὀλίγον ἡ φέρουσα τοὺς ἡμετέρους ταξειδιώτας βολὶς ἤρξατο ἐλαττοῦσα τὴν πρώτην αὐτῆς ταχύτητα καὶ φυσικῶς, διότι τὰ ἠφαιστειώδη ἀέρια τοῦ Κοτοπάξη ἤρξαντο ἐλαττούμενα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ ξένη βολὶς διέκρινετο καλλίτερον καὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ὁ δὲ γέρων ἐψιθύρισε μεταξὺ τῶν ὀδόντων.

— Ναὶ αὐτὴ εἶνε, διακρίνω καλῶς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐφευρεθεῖσαν βολίδα· ἐντὸς αὐτῆς βεβαίως αὐτὸς ὁ διάβολος ὁ Σάρπ εὑρίσκεται.

— Νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν, νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν, ἀνεφώνησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Ναί, ἀλλὰ πῶς ἀκόμη εὑρίσκεται καθ' ὁδόν; ἠρώτησεν ὁ Φρικουλέ, ἀφοῦ ἀνεχώρησε τὴν 24 Φεβρουαρίου, ἐνῷ ἡμεῖς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ τὸν ἐφθάσαμεν;

— Ἁπλούστατα, ἀπήντησεν ὁ γέρων. Διότι ἡ δύναμις τοῦ τηλεβόλου ἢ τῆς σεληνίτιδος ὑπῆρξεν ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ μεταφέρῃ τὴν βολίδα μέχρι τῆς ἑλκτικῆς ζώνης καὶ ἤδη εὑρίσκεται μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης κρατουμένη εἰς τὸ οὐδέτερον σημεῖον, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ διέλθῃ καὶ πέσῃ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε ἐπὶ τῆς σελήνης.

— Καὶ θὰ μένῃ πάντοτε ἐκεῖ; ἠρώτησεν ὁ Γοντράν.

— Ἐνόσῳ ἑτέρα τις αἰτία δὲν μεταβάλλῃ τὴν κατάστασιν ἐκεῖ θὰ μένῃ.

— Ὁποία αἰτία νὰ ἐπέλθῃ;

— Δηλαδὴ ἡ ἕλξις ἑτέρου τινὸς σώματος κυκλοφοροῦντος ἐν τῷ κενῷ, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς διαβάσεώς του νὰ τὸ μετακινήσῃ.

Ἐνῷ ταῦτα ἐλέγοντο, ὁ Ἀμερικανὸς παρετήρει διὰ τῆς θυρίδος.

— Νά τον τὸν κακοῦργον, ἀνέκραξε· ἰδού τὸν τὸν βλέπω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὸν συλλάβω.

— Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρόν, ὑπέλαβεν ὁ γέρων, διότι διευθυνόμεθα πρὸς αὐτὸν καὶ ἂν τὰ πράγματα δὲν μεταβληθῶσιν ἢ θὰ συγκρουσθῶμεν ἢ θὰ διέλθωμεν πολὺ πλησίον καὶ θὰ γίνωμεν ἀφορμὴ νὰ φέρωμεν κατόπιν μας εἰς τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν μετὰ τῆς βολίδος του.

— Περίεργον πρᾶγμα, ἀνέκραξε τότε ὁ Γοντράν, ἐὰν ἡ βολὶς ἐκείνη θὰ φέρεται πέριξ ἡμῶν; ἡμεῖς πέριξ τῆς σελήνης, ἡ σελήνη πέριξ τῆς γῆς, ἡ γῆ πέριξ τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἥλιος . . . καὶ ἐσιώπησε μὴ δυνηθεὶς νὰ εὕρῃ τὴν κατάλληλον λέξιν.

— Ἀκριβῶς, ἐπεῖπεν ὁ Φρικουλέ. Πλὴν ὁ Σάρπ δὲν θὰ στρέφηται πέριξ ἡμῶν, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἀκολουθῇ.

— Καὶ χάριν ἡμῶν, ὑπέλαβεν ὁ Ὀσιπὼφ μετ' ἀγανακτήσεως, θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν σελήνην ὁ ἄθλιος αὐτός,

— Δὲν δυνάμεθα διὰ μιᾶς τορπίλης νὰ τὸν καταστρέψωμεν ἐντεῦθεν; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

Μετ' ὀλίγον ἐπελθούσης τῆς νυκτός, ταραχὴ κατέλαβε πάντας ἐπὶ τῷ φόβῳ συγκρούσεως, περὶ τὴν 5ην δὲ ὥραν τῆς πρωΐας αἱ δύο βολίδες δὲν ἀπεῖχον ἀλλήλων ἢ 100 ὡς ἔγγιστα μέτρα καὶ ἤδη διὰ τῶν θυρίδων διεκρίνοντο αἱ κεφαλαὶ τῶν δύο ἀσπόνδων ἐχθρῶν, παρατηρούντων μετὰ λύσσης ἀλλήλους.

— Μετά τινας στιγμὰς ἡ βολὶς τοῦ Σάρπ ἠκολούθει τοὺς ἡμετέρους ταξειδιώτας, ὁ δὲ Φαρενχάϊτ ἐχάρη ὑπερμέτρως διότι οὕτως εἶχεν εἰς τὴν διάκρισίν του τὸν φοβερὸν ἀρπαγα.

— Ἤδη ὁ Ἀμερικανὸς διέκρινε καλῶς τὸν ἐχθρόν του καὶ τῷ ὑπεδείκνυε τοὺς γρόνθους του, ἐνῷ ὁ Σάρπ περιωρίζετο φρικωδῶς νὰ γελᾷ.

— Αἴφνης ὁ μηχανικὸς ἐξέβαλε φωνὴν φρίκης.

— Ἡ κατηραμένη αὕτη βολὶς ἀνέκραξεν μᾶς ἐξέκλινε τῆς ὁδοῦ μας.

— Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί ἀποβήσεται; ἠρώτησεν ἡ Σελήνη.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπήντησεν ὁ Φρικουλὲ μετὰ μεγάλης ψυχραιμίας, δὲν θὰ πέσωμεν ἐπὶ τῆς σελήνης, ἀλλὰ θὰ φερώμεθα πέριξ αὐτῆς μέχρις ὅτου χαθῶμεν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΟΠΩΡΑΙ

Ὁ κ. Μπινέ, διευθυντὴς τῆς φυσιολογικῆς ψυχολογίας ἐν τῇ Σορβόννῃ τῶν Παρισίων, ἐποιήσατο ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. Κουρτιὲ μελέτας περὶ σημειώσεως τῆς ἐπὶ κλειδοκυμβάλου κρουομένης μουσικῆς. Λέγοντες σημειώσεως ἐννοοῦμεν τὸ νὰ σημειῶνται ἐπὶ περιστρεφομένου κυλίνδρου πάντες οἱ φθόγγοι, οὓς δύναται νὰ δώσῃ τὸ κλειδοκύμβαλον.

Διὰ τοῦ ὑπὸ τῶν προμνησθέντων ἐπινοηθέντος συστήματος δύναταί τις νὰ ἴδῃ τοὺς φθόγγους σημειουμένους ἐν ὅσῳ ἐκπέμπονται ὑπὸ τῶν χορδῶν τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ νὰ ἀντιληφθῇ τῆς ἐντάσεως, τῆς διαρκείας καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Τὸ ὑπὸ τῶν κ. κ. Μπινὲ καὶ Κουρτιὲ ἐπινοηθὲν εὐφυὲς σύστημα εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς γραφικῆς μεθόδου, ἣν ἐτελειοποίησεν ὁ κ. Μαρέϋ, πρόεδρος τῆς Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν, ἔχει δὲ οὐσιωδῶς ὧδε: Σωλὴν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως τοποθετεῖται ἐν καταλλήλῳ θέσει ὑπὸ τὰ πλῆκτρα τοῦ κλειδοκυμβάλου. Πληττομένου ἑνὸς τῶν πλήκτρων, ὁ σωλὴν πιέζεται, οὕτω δὲ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτοῦ παράγεται ὤθησις τοῦ ἀέρος· τὸ οὕτω παραγόμενον ἀέρινον κῦμα ἀπαντᾷ τύμπανον, οὗ ἡ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως μεμβράνη ἑνοῦται πρὸς γραφίδα, ἥτις σημειοῖ τὰς κινήσεις τῆς μεμβράνης ἀναπτυσσουσα ταύτας. Ἐξετάζοντες τὰς οὕτως ἐπὶ ἠθαλωμένου χάρτου σημειουμένας γραμμάς, βλέπομεν ὅτι τὸ ὄργανον τοῦτο εἶνε τοσοῦτον τέλειον, ὥστε δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν ἅπασαν τὴν μουσικὴν ἐργασίαν, ἣν ἐκτελοῦσιν ἐπὶ τῶν πλήκτρων οἱ δάκτυλοι τοῦ κλειδοκυμβαλιστοῦ. Τὸ ὄργανον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τοῦ χρόνου, τοῦ ῥυθμοῦ κτλ. ἔτι δὲ χάριν τῶν διδασκόντων τὸ κλειδοκύμβαλον, ὅπως, κάλλιον ἀντιλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σημειουμένων γραμμῶν τῶν ἀτελειῶν τῆς ἐκτελέσεως, ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ μανθάνοντος ἐπὶ τῶν διορθωτέων, ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ χρωματισμοῦ, τῆς ἐντάσεως κτλ., ἃς τὸ οὖς πολλάκις δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ.

* * *

Τὰ μικρόβια χρονολογοῦνται ἀπὸ παμπαλαίων χρόνων καὶ εἶνε τόσον ἀρχαῖα, ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ τελευταία μάλιστα ἀνακάλυψις τῶν κ. κ. Ρενὼλ καὶ Βερτρὰν, ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε κατὰ πολὺ προγενέστερα τοῦ ἀνθρώπου· Οἱ δύο οὗτοι Γάλλοι παλαιοντολόγοι ἀνεκάλυψαν βακτηρίδιον προϊστορικὸν ἐντὸς κοπρολίθων τῆς Περμιανῆς ἐποχῆς. Τὰ μικρόβια λοιπὸν ὑπῆρχον πολλὰς χιλιετηρίδας πρὸ τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔβριθον ἐξ αὐτῶν οἱ ὀργανισμοὶ τῶν τότε ἀλλοκότων ζῴων τῆς ὑδρογείου. Οἱ δὲ κοπρόλιθοι εἶνε περιττώματα προϊστορικῶν ζῴων, προσκολληθέντα καὶ ἀπολιθωθέντα ἐπὶ σχιστολίθων.

* * *

Φαίνεται ὡρισμένον γενικῶς, ὅτι ἡ ζωὴ τῆς γυναικὸς εἶνε ἀρκούντως μακροτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός.

Ἀπὸ 0 μέχρις 1 ἔτους ἡ θνησιμότης τῶν θηλέων εἶνε κατά τι κατωτέρα τῶν ἀρρένων. Ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους οἱ ὅροι ἀντιστρέφονται. Ἡ θνησιμότης εἶνε κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος 3,56 διὰ τὰ ἄρρενα καὶ 4,28 διὰ τὰ θήλεα καὶ ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἕκτου 1,18 διὰ τὰ θήλεα, 1,68 διὰ τὰ ἄρρενα.

Ἀπὸ τοῦ 16 μέχρι τοῦ 20 καὶ πάλιν οἱ ὅροι ἀντιστρέφονται· 1,70 εἰς 1, 000 διὰ τὰς γυναῖκας, 2,21 διὰ τοὺς ἄνδρας. Κατὰ τὸ 46 ἔτος ἐπικρατεῖ ἐν τῇ θνησιμότητι τῶν φύλων πλήρης ἰσότης. 11,11 ἐπὶ 1, 000 κατ' ἔτος. Μετὰ δὲ τὴν κρίσιμον περίοδον τῶν γυναικῶν ἀπὸ τοῦ 55 μέχρι τοῦ 60, ὅτε ἡ θνησιμότης των εἶνε μεγαλειτέρα τῆς τῶν ἀνδρῶν, ὑπερτεροῦσιν ὡρισμένως ἐν τῇ μακροβιότητι. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων συμβαίνει τὸ αὐτό. Ἐπὶ 100 ἀτόμων ἅτινα ἔφθασαν εἰς ἡλικίαν 120 ἐτῶν ὑπῆρχον πλέον τῶν 60 γυναικῶν.

Πρωτεύς.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

40. Αἴνιγμα

Εἰς τὰ πτηνὰ θὰ εὑρεθῶ,
ἂν, ὦ φίλε, μὲ ζητήσῃς·
ἂν δὲ διχοτομηθῶ
καὶ τὸ δεύτερόν μου λάβῃς,
θέλει προκύψει τολμηρὸς
ἐχθρῶν Ἑλλάδος ἀρχηγός.

41. Αἴνιγμα

Ἴσως ἐν τῶν παμμεγίστων
κ' ἐγὼ εἶμαι πτερωτῶν,
Ἂν εὐθέως μὲ χωρίσῃς,
δύο ὄντα θ' ἀπαντήσῃς,
τὸ μὲν πρῶτον πτερωτόν,
τὸ δὲ ἄλλο φορτηγόν.

42. Ἐρώτησις

Τί μέρος τῆς Ἑλλάδος ὁμοιάζει καὶ κατὰ τὸ ὄνομα καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν δρᾶσιν πρὸς ὀνομαστὸν τέρας;

43. Ἐρώτησις

Τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν μὲ πόσας μελίσσας ἰσοδυναμεῖ;

Λύσεις τῶν ἐν τῷ Θῳ φύλλῳ αἰνιγμάτων.

30 Αἴνιγμα. Ἀόρατος—Ἄρατος—Ἄρτος

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ Δεσποινὶς Μελπομένη Ρίζου ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Διον. Μωράκης ἐκ Κρήτης, ὁ κ. Σ. Διαμαντόπουλος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ὁ κ. Δημ. Φαρμακόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν.

31. Αἴνιγμα. Καπνός

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Διον. Μωράκης ἐκ Κρήτης, ἡ Δεσποινὶς Μελπ. Ρίζου ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Κ. Παταχιᾶς ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ὁ κ. Δημ. Φαρμακόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν.

32 Αἴνιγμα. Δρῦς—ὗς

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Κ. Ἀργυρόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὶς Σοφ Πετροπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ Π. Δωδόπουλος ἐκ Ναυπλίου, ὁ κ. Κ. Παταχιᾶς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Περ. Σαράντης ἐκ Σμύρνης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ"

Κ. Τ. Ἐρζερούμ. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστείλαμεν. — Κ. Κ. Κάϊρον Ἐπιστολὴ καὶ τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — Χ. Α. Φ. Γαργαλιάνους. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Πονημματιόν σας ἐδημοσιεύθη. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν· σημειώσατέ μας τί φύλλα σᾶς λείπουν. —Χ. Ν. Κ. Τσεσμέ· ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν· ταχυδρομικῶς σᾶς ἐγράψαμεν αὐτόθι καὶ ἀπεστείλαμεν νέας ἀποδείξεις. Ἀναμένομεν ταχέως νεωτέραν σας. — Ι. Β. Πειραιᾶ· χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Α. Γ. Νάξον.ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Ξ.Κ.ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἓν ἐδημοσιεύθη καὶ διὰ τὸ ἕτερον συμμορφωθησόμεθα.— Ν.Ι.Β. Νάξον ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν πολὺ ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ μὴ διακόψωμεν τὴν ἀπιστολὴν τοῦ φύλλου.— Π. Κ. Λευκωσίαν Κύπρου. Ἐπιστολή σας καὶ φρ. 14 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Διὰ λεξικὰ ἔχει καλῶς. Διὰ παραγγελίαν σας θέλομεν φροντίσει.—Τ. Α. Ὕδραν. Τρεῖς συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Π. Χ, Γ. Γ, Ν. Β. Ὕδραν. Συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολύ. Σ. Ο. Σπέτσας.Δελτάριον ἐλήφθη·ἀναμένομεν ἀφεύκτως εἴτε ὑμᾶς εἴτε ἐπιστολὴν σας.—Ι. Ι. Unqvar. Δύο ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν καὶ δύο φιορίνια. Ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. —Ν. Τ. Πάτρας. Συνδρομὴν σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν· ἀριθμὸς λαχείου σας ὁ ἐκ δεξιῶν ἀποδείξεώς σας ἀριθμός. —Σ. Ν. Πάτρας. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Κ. Χανιά. Συνεστημένη ἐλήφθη. Πέντε τόμους χρυσοδέτους σᾶς ἀπεστείλαμεν ταχ. ἐπὶ συστάσει καὶ ἐγράψαμεν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως» στεροῦνται φύλλων παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ συμπληρώσωσιν αὐτά, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὴν διεύθυνσιν, καθόσον ἑτοιμαζομένων ἤδη τῶν τευχῶν καὶ τοῦ λήξαντος δου ἔτους, ἀποβαίνει ἀνέφικτος πᾶσα περαιτέρω παραγγελία.

ΚΑΣΣΑΒΕΤΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΖΑΓΟΡΑΣ

Πλησὶ τὰς ἀνατολικὰς πλευρὰς τοῦ Πηλίου κατάσκιος ἐν μέσῳ δασῶν καὶ πλουσίων ὑδάτων εὑρίσκεται ἡ Ζαγορὰ, ἐπισημοτάτη τῶν ἄλλων κωμοπόλεων κατὰ τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν. Εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τῆς οἰκογενείας Κασσαβέτη χρεωστεῖ τὴν ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ Κασσαβετείου Παρθεναγωγείου. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν, ὡς μᾶς ἀναγγέλλουσιν, ὑπῆρξαν ἄριστα ὅσον οὐδέποτε πρίν.

Μετὰ τὰς προηγηθείσας ἐξετάσεις τῶν δύο ἀνωτέρων Ἑλληνικῶν τάξεων, κατὰ πρώτην φορὰν καθιερώθη νὰ τελῆται ἑορτὴ τῶν ἐξετάσεων εἰς μνήμην τοῦ δωρητοῦ, τῇ εἰσηγήσει τοῦ διδάξαντος Κρητὸς Δαμβουνέλη. Παρεστάθη ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς Μερόπης ἐν ἀρχαίᾳ ἀμφιέσει μετ' ἐπιτυχίας ἀνελπίστου, ἐν ᾗ διεκρίθησαν αἱ δεσποινίδες μαθήτριαι Ὄλγα Σαμσαρέλου ὡς Μερόπη, καὶ Ὄλγα Παππαδοπούλου ὡς Εὐρυδίκη, μία πρᾶξις ἐκ τοῦ Ὑψηλάντου καὶ διάφορα ποιήματα. Κατὰ διαλείμματα αἱ μαθήτριαι μετ' ἀξιεπαίνου ἀκριβείας καὶ γλυκύτητος ἔψαλλον ἐν τριφωνίᾳ μίαν προσευχὴν Δονιζέττη καὶ ᾄσματα πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τὸν Ἐθνοφύλακα Παριζίνη, τὴν Καταδίκην τοῦ κλέφτου, τὸ Μεσολόγγι, τὴν Τυφλὴν ἀνθοπώλιδα, καὶ ἄλλα. Πολλοὺς ἐπαίνους ἐπίσης ἐκφράζουσι πρὸς τε τὴν διευθύνουσαν κ. Παγκάλου καὶ τὰς διδασκαλίσσας δεσποινίδας Δούκα καὶ ἀδελφὰς Θεοδοσιάδου, διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν αὐτῶν.

Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἐφαμίλλως ἐπίσης εἶχε τελεσθῆ ἡ ἑορτὴ τοῦ Κρητσκείου Ἑλλ. Σχολείου, ἐν ᾗ ἐκτὸς τῆς ἀπαγγελίας εἰσήχθη κατὰ πρῶτον ἡ διδασκαλία τῆς Μουσικῆς καὶ Γυμναστικῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Δαμβουνέλη, Σχολάρχου, ἐξ αὐθορμήτου ἔρωτος πρὸς τὴν τελείαν μόρφωσιν τῆς νεότητος. Αἱ δύο αὗται ἑορταί, ἐφάμιλλοι πρὸς τὰς τῶν ἐξεχόντων παιδευτηρίων ἐν Ἀθήναις, ἐξήγειραν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμὸν καὶ κατέλιπον τὰς ὡραιοτέρας ἀναμνήσεις ὅλης τῆς Ζαγορᾶς καὶ τῶν παρεπιδήμων ἐξ Ἀλεξανδρείας οἰκογενειῶν. Τὴν τοιαύτην ἐκπαίδευσιν, συνδέουσαν τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεων πρὸς τὴν μόρφωσιν τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα ἐξαίρει ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ποίησις, χαιρετίζομεν μετ' ἐνθέρμου χαρᾶς καὶ ἐγκαρδίου ἀγάπης. Καὶ τί ὡραιότερον τοιαύτης μορφώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ μὲν ποίησις ἐξευγενίζει τὸ αἴσθημα καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ μίμησις καὶ ἡ ἀπαγγελία καλλύνει τὴν φωνὴν καὶ τὸ λεκτικόν, ἡ δὲ μουσικὴ ἐξευγενίζει καὶ πραΰνει ὅλην τὴν νεανικὴν τραχύτητα καὶ ὁρμήν; Ὅταν ἐπὶ τοιούτου προγράμματος βαίνῃ ὁ διδάσκαλος, ἵσταται ὑψηλὰ καὶ δὲν ἔχει χρείαν τῶν τετριμμένων ἐπαίνων, διότι ἀναβοᾷ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀποτέλεσμα. Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν μὲ ποίαν ἀμοιβὴν ἠθικὴν θὰ πληρωθῇ ὁ τόσος μόχθος καὶ ἐνθουσιώδης ζῆλος, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τόσον ἐμόχθησαν.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

143 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 143

Μεταξὺ Καπνικαρέας καὶ Ὡραίας Ἑλλάδος

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Τσάμη, τὸ τόσον ἐπαξίως τῇ φιλοκαλίᾳ ἀφιερωμένον, εὑρίσκονται ὡρολόγια ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ τῆς στερεότητος καὶ ἀκριβείας τῶν ὁποίων ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐγγύησις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἐργασία ἐφάμιλλος τῇ εὐρωπαϊκῇ. Ἐγγύησις αὐτῆς καὶ στερεότης.

Οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθωσιν ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι εὐχαριστηθήσονται διὰ τὴν στερεότητα, κομψότητα, τὸ μέτριον τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πάσης παραγγελίας.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ